

24. NEDELJA MED LETOM

NEDELJSKO PISMO

Župnije Prevalje

Mt 18,21–35 **KAKO NAJ ODPUŠČAMO**

Kolikokrat moramo odpustiti, smo slišali. A postavlja se mi na videz protislovno vprašanje: Ali je gospodar služabniku odpustil? Da in ne hkrati. V odlomku vidimo danes oboje: kako gospodar, ki predstavlja Boga, odpusti svojemu služabniku, pa tudi kako mu ne odpusti in ga da zapreti v ječo in mučiti, dokler mu dolga ne vme. Tako lahko razumemo, da gospodar, kljub temu da je pripravljen odpuščati, ni pripravljen popuščati. Kaj pričakuje od svojih služabnikov?

1. Zavest zadolženosti: Kje naj se naučimo zavesti zadolženosti, če ne v zavzetem obhajanju zakramenta svete spovedi. Naše spovedi so običajno preveč površne, da bi resnično začutili težo svojih grehov. Prav tako so tudi naši odnosi vse preveč mimogrede. Biti zadolžen, pomeni živeti na tuj račun. Smo kdaj na to pomislili? Ali se zavedamo, da drugi plačuje zaradi naših grehov?

Prav tako resno vprašanje pa se glasi tudi z druge strani. Ko opozarjaš drugega, ali te drugi sploh hoče slišati, naj ne živi na

tvoj račun, naj te ne izkorišča? Ali se v obeh vlogah resnično zavedamo svoje zadolženosti?!

2. Resnična hvaležnost za odpuščanje: Kako naj bomo drugemu hvaležni, da nam je odpustil, če se ne zavedamo svojega greha? Pa naši odnosi sploh sežejo do tja, da je nekaj greh? Na splošno se zdi, da smo se utirili v nek način življenja, postavili najbolj široke okvire, znotraj katerih se gibljemo in znotraj katerih nam je dovoljeno grešiti. Ker ne grešimo čez mero, nam drugi tudi nima kaj odpuščati, zato ni razloga za hvaležnost za odpuščanje. Tudi če nam nekdo odpušča, tega ne vemo, ker se ne ustavimo ob svojem grehu.

Ko rečemo, da se nam nekaj ne da storiti, se zavedamo greha? Ali se zavedamo, da zaradi tega mogoče drugi ne bo počival? In koliko je veliko večjih grehov!

3. Drža usmiljenja in odpuščanja tudi do drugih: Te drže ni, če ni prvih dveh: torej zavesti zadolženosti in hvaležnosti za odpuščanje.

Po: E. Mozetič

Za duhovno rast

Današnji evangeljski odlomek (Mt 18,21–35) je mogoče prav razumeti le v luči odlomka pretekle nedelje, ko Jezus uči učence bratskega opominjanja. Slišali smo, da je postopek opominjanja, če hočemo biti dosledni, zahteven in dolg. Vse to je potrebno tudi na poti odpuščanja. Pravzaprav je pot odpuščanja tesno povezana z opominjanjem.

Greh lahko prav vidimo, če smo sočutni, sicer pademo v obsojanje. Da ne bi nasedali

zgrešenim predstavam – tudi gospodar je nasedel lažnemu obžalovanju – sta potrebna molitev in

premišljevanje, da bi zmogli vztrajanje v resnici, je potrebno sprejemati trpljenje. Nedvomno mnogo bolj boli opominjanje kot hladen prezir in umik. Tudi prizadevanje za spravo bolj boli kot ignoranca. Torej (po evangeliju) je tudi trpljenje vsekakor del življenja. Bodimo hvaležni, da nam je odpuščeno in iz te zavesti odpuščajmo, a ne na slepo. Bodimo vztrajni v odpuščanju, a tudi dosledni v resnici. Bog sam nam bo odpiral oči, kaj moramo storiti.

O ODPUŠČANJU

Odpuščanje ne izključuje kaznivega dejanja, vendar se ne začne pri njem, ampak pri človeku, ki ga je storil, trdi Konrad Stauss. Ne gre preko tega dejanja in njegovih posledic, s katerimi mora žrtev živeti. Odpuščanje upošteva resničnost žrtve, ki ni živela samo z bolečino, doživljala travm in izgubljenosti, ampak tudi sovraštvo do odgovornih. Po Konradu Staussu je resničnost žrtve svet bolečih čustvenih ran, poln sovražnosti in sovraštva zaradi doživete krivice.

Včasih se zato morajo sovraštvo, jeza in razočaranje izživeti v vsej svoji moči, da se lahko pripravi pot odpuščanju.

Odpuščanje se ne zgodi brez bolečine in mržnje, ampak vključuje oboje. Šele ko se izrazi ogorčenje in obtožba krivice, ki se je komu zgodila, je odprta pot za odpuščanje. Če se skuša preprečiti, da bi se žrtev soočila z negativnimi čustvi ter z njimi povezanimi obtožbami in ogorčenjem, nastane velika nevarnost, da prizadejane rane sprožijo plaz negativnih misli in čustev.

Ob tem nam lahko pomaga tudi duhovnost, ki zmore resnično vplivati na naše življenje in na dejansko počutje. Duhovnost, ki se ne boji sovraštva in jeze, ki vzdrži celo misel na maščevanje. To je duhovnost, kakršno na primer najdemo v psalmih, ki ne pozna samo cele palete različnih čustev, ampak celo vzpodbuja k temu, da si jih

dopustimo in jih izrazimo – in prav na ta način delujejo zdravilno.

Odpuščenje torej ne spregleda dejanja. Gleda nanj z vsemi posledicami, s katerimi mora žrtev živeti. Ne izogiba se občutkom jeze, besa in sovraštva, toda se nikoli ne ustavi pri njih.

Po: W. Müller, Odpuščenje

Oznanila

◆ Prišlo je do zamika urnika verouka zaradi podaljšanega odmora v šoli.

URNIK VEROUKA 2023-2024

1. razred - (ga. Milena Verhnjak)

Sreda 13.20 – 14.05
14.10 – 14.55

2. razred - (župnik Franc Brglez)

Ponedeljek 13.20 – 14.05

3. razred - (ga. Milena Verhnjak)

Torek 15.00 – 15.45
15.50 – 16.35

4. razred - (župnik Franc Brglez)

Torek 13.20 – 14.05
14.10 – 14.55

5. razred - (ga. Sonja Topler)

Ponedeljek 14.10 – 14.55
15.00 – 15.45

6. razred - (ga. Sonja Topler)

Ponedeljek 15.50 – 16.35
16.40 – 17.25

7. razred - (g. Janko Potočnik)

Torek 16.55 – 17.40

8. razred – (ga. Sonja Topler)

Sreda 15.00 – 15.45

9. razred /birmanci/ - ga. Sonja

Topler/

Sreda 15.50 – 16.35

16.40 – 17.25

LEŠE: torek 2. in 3. raz. 13.00 – 14.00

4. in 5. raz. 14.00 – 15.00

◆ Letošnja osrednja slovesnost Slomškove nedelje bo v nedeljo, 24. septembra 2023, v Zavodu A. M. Slomška, Vrbanska c. 30, Maribor.

Ob 15.00 bo molitvena ura in nato, ob 16.00 somaševanje škofov in duhovnikov. Somaševanje bo vodil ljubljanski nadškof metropolit msgr.

Stanislav Zore.

Letos obhajamo 170-letnico izida Slomškove mladinske pesmarice »Šola vesela lepega petja za pridno šolsko mladino«, Mohorjeva družba Celovec, 1853. Ta spomin je hkrati pobuda, da obhajanje letošnje Slomškove nedelje posvetimo razmišljanju o glasbi, prepevanju ter o pomenu vpletenosti kulturnega udejstvovanja za svoje izobraževanje in za versko življenje. Praznovanje bo letos potekalo pod geslom Šola vesela.

DAROVALCI

ZA NOVE ŽUPNIJSKE PROSTORE

Majda Merkač 100 €; N. N. 50; N. N. 50;
Marija Apohal 100 €.

HVALA ZA DAROVE!

Svete maše

18. september JOŽEF KUPERTINSKI

17. 9. 2023 – 24. NEDELJA MED LETOM

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 somaševanje:

- za +Ivana Borovnika in sinova

- za +Frančiško Kaker, obl., +Karla in

Marjana

PONEDELJEK, 18. 9., Irena, mučenka

19.00 za +družino Biškop

TOREK, 19. 9., Januarij, škof

9.30 V Domu za +Marijo Lodrant, Amalija
Buhvald

18.00 za +Terezijo Stančič., osm. mož
Damir

19.00 somaševanje

- za +Valentina Arnold

- za +Marijo Marin, obl.

SREDA, 20. 9., Andrej Kim

7.30 za +Mihaela Vnuk, družina Rutar

ČETRTEK, 21. 9., Matej, apostol

19.00 somaševanje:

- za +Marijo Stermec

- za +Ljudmilo Špiler, Mojca in Alojz

Gradišnik

PETEK, 22. 9., Mavricij, mučenec

7.30 za +Tomaža Štavdeker, Jože in
Neža Dobrodel

SOBOTA, 23. 9., pater Pij

19.00 za +Matevža Potočnik

24. 9. 2023 – SLOMŠKOVA NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Lenarta Marin

11. na Brinjevi gori – somaševanje:

- za +Ferdota in Ivanka Šumnik

- za odvrnitev naravne nesreče

Rodil se je 17. junija 1603 v kraju Copertino (Italija) in po njem dobil pridevek Kupertinski. V šoli je bil trde glave in le z največjo težavo se je naučil brati in pisati. Imel pa je neki poseben dar: večkrat je bil kakor odsoten, ves zatopljen v notranji svet in neobčutljiv za vse, kar se je dogajalo okoli njega. Jožefa je obhajala misel, da bi šel v samostan. Pri frančiškanih, kjer je imel dva strica, ga niso sprejeli, ker bi radi imeli le take novince, ki bi postali mašniki. Več sreče je imel pri kapucinih, ki pa so ga obdržali le osem mesecev. Vmil se je domov in mama je šla prosit minorite, naj njenega sina vzamejo vsaj za hlapca. Uslišali so jo. Tukaj se je Jožef naučil gladko pisati in brati. Leta 1628 je bil posvečen v mašnika. Glas o tem je v samostan privabil preproste ljudi in plemiče, da bi videli tega nenavadnega redovnika in govorili z njim, se mu priporočili v molitev ali odnesli od njega kakšen spomin. Glas o njem razširil po skoraj vsej Evropi. Ta njegova slava je povzročala predstojnikom nemalo skrbi. Prestavljali so ga iz samostana v samostan, nazadnje je bil v Osimu pri Anconi. Umril je 18. septembra 1663.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik